

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709- 7(11)16/AB

Warszawa, dnia 16 września 2016 r.

DECYZJA DIH IV/17/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach nr KD.8361.232.2015/1DEC/15 z dnia 7 kwietnia 2016 r., na mocy której, zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 lit. a), b) i c), art. 57 pkt 1, art. 58 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r., poz. 888 z późn. zm.), przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (obecnie AMIC POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie), wykonującej działalność gospodarczą na stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, przy ul. Karola Miarki 6, wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniu 1 października 2015 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach (zwanego dalej: „Śląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (zwanym dalej: „stroną”), w należącej do spółki stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, przy ul. Karola Miarki 6.

Stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawą o sdg”), kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli, które zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 21 września 2015 r. W związku z brakiem osoby

upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, czynności kontrolne przeprowadzono w obecności pracownika, zgodnie z art. 80 ust. 5 ustawy o sdg.

W dniu 1 października 2015 r. w ramach podjętych działań kontrolnych, zgodnie z informacją zawartą w protokole kontroli (karta nr 3, nr akt kontroli KD.8361.232.2015) sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r., poz. 888 z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”).

Protokół kontroli zawiera ustalenia, jakie poczynili inspektorzy przeprowadzający kontrolę na stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, z których wynika, że w placówce brakowało informacji dla klientów o:

- dostępnych systemach systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów.

Powyższe naruszało art. 42 pkt 1, 2, 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Pismem z dnia 23 października 2015 r. przedsiębiorca LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie został poinformowany przez Śląskiego WIIH o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Ponadto w ww. piśmie organ poinformował stronę, o przysługującym jej zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, (zwanego dalej: „Kpa”), uprawnieniu do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań w opisanej sprawie. W odpowiedzi na powyższe pismo strona skierowała do Śląskiego WIIH wniosek o odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej (pismo z 2 listopada 2015 r.).

W dniu 24 listopada 2015 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach wydał na podstawie art. 56 ust. 1 pkt. 12 lit. a), b), c), art. 58 ust. 2 i 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawą o inspekcji handlowej”), oraz art. 104 Kpa, decyzję nr KD.8361.232.2015/1DEC/15, na podstawie której, przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, wykonującej działalność gospodarczą na stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, przy ul. Karola Miarki 6, wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 pkt 1, 2, 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W dniu 23 grudnia 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona postępowania zarzuciła wydanie decyzji z naruszeniem prawa materialnego, to jest art. 42 pkt 1-3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że przedsiębiorca naruszył normy zawarte w tym przepisie, jeżeli nie wywieszał informacji w zakresie pkt 1-3 art. 42 ww. ustawy w sytuacji, gdy uwidocznienie takiej informacji w miejscu sprzedaży było jednym, ale nie wyłącznym sposobem wywiązywania się przedsiębiorcy z nałożonego art. 42 obowiązku.

Powyższe, w opinii strony, skutkowało naruszeniem:

1. art. 7 Kpa, poprzez nieuwzględnianie przy załatwianiu spraw indywidualnych interesu społecznego i słusznego interesu obywateli;
2. art. 77 § 1 Kpa w zw. z art. 80 Kpa, polegającym na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

Pismem z dnia 30 grudnia 2015 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

W dniu 5 lutego 2016 r. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wydał decyzję DIH-IV/3/2016, na podstawie której, zgodnie z art. 138 § 2 Kpa uchylił skarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia Śląskiemu WIIH w Katowicach. Podstawowym argumentem, który Prezes UOKiK wziął pod uwagę przy wydaniu ww. rozstrzygnięcia było stwierdzenie, że zostały naruszone przepisy postępowania dotyczące prawidłowego udokumentowania ustaleń faktycznych, koniecznych do wyjaśnienia sprawy.

Organ pierwszej instancji, w związku z prowadzeniem dodatkowego postępowania wyjaśniającego w ww. sprawie, skierował do przedsiębiorcy pismo z 26 lutego 2016 r. informując o przesłuchaniu świadka, ze wskazaniem, że przesłuchanie to odbędzie się na okoliczność prowadzenia sprzedaży produktów w opakowaniach oraz nieprzekazania użytkownikom produktów przez stronę informacji wymaganej art. 42 pkt 1 – 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w dniu 1 października 2016 r. na stacji paliw Lukoil w Zabrze przy ul. Karola Miarki 6. Wskazano również, że stawiennictwo strony lub jej pełnomocnika nie jest obowiązkowe. Strona nie stawiała się na ww. przesłuchaniu.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, kontynuując czynności dowodowe, przesłuchał inspektora uczestniczącego 1 października 2015 r. w kontroli

dotyczącej m.in. przestrzegania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w sklepie na stacji benzynowej Lukoil 063 w Zabrze. Świadek zeznał, że w toku kontroli sprawdzano czy zostały udostępnione dla konsumentów informacje o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzyskiwania odpadów opakowaniowych, dotyczące właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi i znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach. Jednocześnie świadek wskazał, że informacje o których mowa powyżej muszą być w każdej placówce handlowej, w której może zostać wytworzony odpad opakowaniowy, np.: butelka szklana, plastikowa czy puszka. Ponadto, zgodnie z zeznaniem świadka, w dniu kontroli w sklepie sprzedawano piwa różnych producentów, w szklanych butelkach bez kaucji, napoje w butelkach typu PET, piwo i napoje w puszkach aluminiowych, jak również guma do żucia i słodycze. Jednocześnie świadek wskazał, że w toku kontroli wykonane zostały zdjęcia, a na jednym z nich (załączonym do akt kontroli) znajdują się towary oferowane w dniu kontroli w sklepie, a mianowicie towary oferowane w puszkach, opakowaniach typu PET i kartonach. Na pozostałych zdjęciach wykonanych w dniu kontroli załączonych do akt sprawy znajdują się informacje wymagane ustawą, które zostały uzupełnione i zamieszczone w sklepie w toku kontroli, a których nie było w dniu kontroli.

Następnie, w dniu 11 marca 2016 r. WIIH w Katowicach na podstawie art. 10 § 1 Kpa zawiadomił stronę o uzupełnieniu i zamknięciu postępowania wyjaśniającego, jak również poinformował stronę, że może zapoznać się z zebrany materiał dowodowy oraz wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Po uzupełnieniu i zamknięciu postępowania wyjaśniającego, w dniu 7 kwietnia 2016 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach wydał na podstawie art. 56 ust. 1 pkt. 12 lit. a), b), c), art. 57 pkt 1, art. 58 ust. 2 i 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, art. 5 ust. 2 i art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej oraz art. 104 Kpa, decyzję nr KD.8361.232.2015/1DEC/15, na podstawie której przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 pkt 1, 2, 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W dniu 13 maja 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona postępowania zarzuciła wydanej decyzji:

1. naruszenie art. 8 Kpa w związku z art. 75 Kpa, polegające na prowadzeniu postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej poprzez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka

przeprowadzającego kontrolę w dniu 1 października 2015 r. na okoliczności, które nie zostały wykazane w dniu przeprowadzenia kontroli, co w konsekwencji skutkowało naruszeniem art. 42 pkt 1-3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poprzez błędne uznanie, że przedsiębiorca narusza normy zawarte w tym przepisie w sytuacji, gdy organ nie wykazał w sposób niebudzący wątpliwości aby strona prowadziła w dniu przeprowadzenia kontroli sprzedaż produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku;

2. naruszenie art. 77 Kpa w zw. z art. 80 Kpa polegające na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

Mając powyższe na uwadze strona na podstawie art. 138 § 2 Kpa wniosła o uchylenie w całości decyzji Śląskiego WIIH nr KD.8361.232.2015/1DEC/15 z 7 kwietnia 2016 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W związku z prowadzonym postępowaniem, w piśmie z dnia 24 maja 2016 r., Prezes UOKiK poinformował stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności o prawie zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Po przeanalizowaniu zgromadzonych materiałów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w prowadzonej sprawie, na podstawie art. 136 Kpa w dniu 7 czerwca 2016 r. zlecił z urzędu przeprowadzenie kontroli w należącej do przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, przy ul. Karola Miarki 6. W toku kontroli organu pierwszej instancji miał ustalić na podstawie dostępnych dokumentów fakt sprzedaży w dniu 1 października 2015 r. produktów w opakowaniach.

W dniu 25 lipca 2016 r. Prezes UOKiK otrzymał od Śląskiego WIIH wyniki powyższej kontroli oraz pełny odpis z rejestru przedsiębiorców nr KRS 0000029096, zgodnie z którym w dniu 25 maja 2016 r. dokonano zmiany danych w rejestrze spółki w części dotyczącej firmy, pod którą spółka działa z LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie na AMIC POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie.

W wyniku kontroli przeprowadzonej w dniach 11 – 18 lipca 2016 r., na podstawie przedstawionych raportów sprzedaży z dnia 1 października 2015 r. ustalono, że w dniu 1 października 2015 r. na stacji paliw Lukoil 063 w Zabrze przy ul. Karola Miarki 6, prowadzona była sprzedaż wyrobów, w co najmniej dwóch rodzajach opakowań, tj. butelkowych oraz puszkowych.

W dniach 8 i 19 sierpnia 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o otrzymaniu wyników kontroli oraz o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności o prawie zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z tym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy uwidaczniania informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi kto naruszył ww. obowiązek określony w art. 42 podlega karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 1 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł. Stosownie do art. 58 ust. 2 ww. ustawy karę wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Przepis art. 58 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

W związku z odwołaniem strony Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził analizę akt zawierających ustalenia kontroli przeprowadzonych na stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, jak również dowodu z przeprowadzonego przez Śląskiego WIIH przesłuchania świadka, a także ustaleń stanu faktycznego stwierdzonych w toku uzupełniającego postępowania dowodowego zleconego w trybie art. 136 Kpa przez Prezesa UOKiK. Po przeprowadzonej analizie Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że Śląski WIIH zasadnie wymierzył przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 pkt 1-3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, polegającego na wywieszeniu w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

W przesłanym do Prezesa UOKiK odwołaniu strona postępowania zarzuciła wydanej decyzji:

1. naruszenie art. 8 Kpa w związku z art. 75 Kpa, polegające na prowadzeniu postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej poprzez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka przeprowadzającego kontrolę w dniu 1 października 2015 r. na okoliczności, które nie zostały wykazane w dniu przeprowadzenia kontroli, co w konsekwencji skutkowało naruszeniem art. 42 pkt 1-3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poprzez błędne uznanie, że przedsiębiorca narusza normy zawarte w tym przepisie w sytuacji, gdy organ nie wykazał w sposób niebudzący wątpliwości aby strona prowadziła w dniu przeprowadzenia kontroli sprzedaż produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku;
2. naruszenie art. 77 Kpa w zw. z art. 80 Kpa polegające na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes UOKiK wskazuje, że organ administracji publicznej, zgodnie z art. 77 Kpa jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Ponadto zgodnie z art. 75 § 1 jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W

szczegółności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Stosownie do art. 10 § 1, art. 79 i 81 Kpa organ prowadzący postępowanie jest obowiązany zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, w tym zawiadomić strony o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, umożliwić im udział w przeprowadzeniu tego dowodu, zadawanie pytań świadkowi i składanie wyjaśnień. Okoliczność faktyczna zaś może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów. O wzięciu udziału w przeprowadzaniu dowodu może decydować jednak wyłącznie strona, a nie organ, przed którym toczy się postępowanie administracyjne (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 października 2015 r. sygn. akt IV SA/Po 612/15, LEX nr 1934977).

Dokonując analizy zebranego materiału w niniejszej sprawie Prezes UOKiK stwierdza, że sposób prowadzenia przez WIIH w Katowicach dodatkowych czynności dowodowych w toku postępowania skutkującego wydaniem skarżonej decyzji, nie stał w sprzeczności z kodeksową zasadą pogłębiania zaufania do organów państwa, a wręcz przeciwnie, w pełni służyły realizacji tej zasady.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż w toku postępowania strona została poinformowana pismem z 26 lutego 2016 r. o wyznaczonym na godzinę 8.00 w dniu 10 marca 2016 r. przesłuchaniu świadka, ze wskazaniem, że przesłuchanie to odbędzie się na okoliczność prowadzenia sprzedaży produktów w opakowaniach oraz nieprzekazania użytkownikom produktów przez stronę informacji wymaganej art. 42 pkt 1 – 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w dniu 1 października 2015 r. na stacji paliw Lukoil w Zabrze przy ul. Karola Miarki 6. Wskazano również, że stawiennictwo strony lub jej pełnomocnika nie jest obowiązkowe, co wskazuje że to strona decydowała czy weźmie udział w przeprowadzeniu ww. dowodu. Strona nie stawiała się na ww. przesłuchaniu, mimo prawidłowego jej powiadomienia o tej czynności organu.

Następnie w dniu 11 marca 2016 r. WIIH w Katowicach, na podstawie art. 10 § 1 Kpa zawiadomił stronę o uzupełnieniu i zamknięciu postępowania wyjaśniającego, jak również poinformował stronę, że może zapoznać się z zebrany materiał dowodowy oraz wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Strona i tym razem nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Mając na uwadze powyższe, w opinii Prezesa UOKiK, przeprowadzenie ww. postępowania dowodowego – przesłuchanie świadka – zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy. WIIH w Katowicach na podstawie art. 79 § 1 Kpa powiadomił stronę zarówno o miejscu i czasie przeprowadzenia dowodu, w którym strona mogła uczestniczyć, jak również o zakończeniu postępowania i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy

oraz możliwością wypowiedzenia się. Strona nie skorzystała z powyższych możliwości, nie kwestionowała również sposobu przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego. Powyższy sposób przeprowadzenia dowodu nie jest sprzeczny z prawem – co w odwołaniu sugeruje strona, a wręcz art. 75 § 1 Kpa, wskazuje że dowodem w sprawie w szczególności mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny, jeżeli zostały przez organ spełnione wymagania art. 10 § 1, art. 79 i 81 Kpa – co w tym wypadku zostało zrealizowane.

W związku z powyższym organ drugiej instancji nie ma podstaw, aby nie dać wiary zebranemu materiałowi dowodowemu, uznając, jak sugeruje strona, że dopuszczenie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka naruszało art. 8 Kpa w zw. z art. 75 Kpa, poprzez prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej. Podejmowane przez WIIH w Katowicach czynności, prowadzące do umożliwienia stronie wzięcia czynnego udziału w postępowaniu dowodowym, jak również wypowiedzenia się co do zebranych materiałów, również miały na celu m.in. budzić zaufanie uczestników postępowania do władzy publicznej.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że Prezes UOKiK już podczas prowadzenia postępowania administracyjnego w związku z odwołaniem od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 24 listopada 2015 r. nr KD.8361.232.2015/1DEC/15 nie miał wątpliwości, co do faktycznego naruszenia przez stronę art. 42 ww. ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – co również wskazał w decyzji nr DIH-IV/3/2016 z dnia 5 lutego 2016 r. Z akt sprawy wynikało bowiem, że wymagane informacje nie zostały przekazane użytkownikom. Co więcej, z protokołu kontroli wynikało dowodnie, że inspektorzy stwierdzili, iż w placówce nie zostały uwidocznione informacje wymagane na gruncie art. 42 ww. ustawy. Nadto, w protokole kontroli wskazano, że nieprawidłowości zostały usunięte w toku kontroli, a zatem przedsiębiorca dostosował się do zaleceń inspektorów, o czym również poinformował Śląskiego WIIH pismem z dnia 2 listopada 2015 r. nie zaprzeczając tym samym, że ww. informacje w dniu kontroli nie były uwidocznione. Na tym etapie przedsiębiorca nie podnosił również braku zasadności udostępnienia powyższych informacji.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonych materiałów, jak również sposób przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, organ drugiej instancji stwierdza, że dowód w postaci przesłuchania świadka przeprowadzony był prawidłowo i nie ma podstaw do kwestionowania zasadności dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka. Niemniej jednak Prezes UOKiK uznał, że mimo, iż został on przeprowadzony prawidłowo, jest on niewystarczający do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia niniejszej sprawy administracyjnej przez organ drugiej instancji. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 136 Kpa, zlecił z urzędu

przeprowadzenie kontroli, w toku niniejszego postępowania, w należącej do przedsiębiorcy AMIC POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (wcześniej: LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie), stacji paliw LUKOIL 063 w Zabrze, w celu uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie. W toku powyższej kontroli uzyskano wydruki Raportów sprzedaży z dnia 1 października 2015 r., zawierających dane dotyczące wyrobów sprzedawanych w tym dniu w opakowaniach, np. puszkach czy butelkach.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że zaprezentowane w odwołaniu zarzuty strony nie znajdują uzasadnienia.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że materiał dowodowy zebrany w toku pierwszej kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy w dniu 1 października 2015 r., dowód w postaci protokołu przesłuchania świadka wraz z materiałem dowodowym zebrany w toku kontroli zleconej przez Prezesa UOKiK przeprowadzonej w dniach 11 – 18 lipca 2016 r. stanowią pełny materiał dowodowy, potwierdzający bezspornie zasadność wymierzenia przez WIIH w Katowicach przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (obecnie AMIC POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie), kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 pkt 1-3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, polegającego na wywieszeniu w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, mając na uwadze powyższe stwierdza, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach zasadnie wymierzył przedsiębiorcy LUKOIL POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (obecnie AMIC POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie), administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ww. ustawy. Tym samym, decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach nr KD.8361.232.2015/1DEC/15 z 7 kwietnia 2016 r., powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. P R E Z E S A
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski